

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 58/2016
27.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. мр. М.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 12/10 од 14.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1321/13 од 27.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адв. мр. М.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 12/10 од 14.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1321/13 од 27.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 78К 12/10 од 14.06.2012. године, у ставу I изреке пресуде, окривљени Д.Н., поред осталих, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 20.10.1997. године до 20.11.1997. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу. Ставом II изреке окривљени Д.Н., С.М. и Б.Ч. ослобођени су од оптужбе да су извршили продужено кривично дело тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30, 33. и 61. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1321/13 од 27.05.2014. године у ставу I изреке делимично су усвојене жалбе окривљеног С.М. и браниоца окривљеног Д.Н., а првостепена пресуда преиначена тако што су окривљени С.М. и

Д.Н. оглашени кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђени на казне затвора и то окривљени С.М. у трајању од једне године и шест месеци уз урачунавање временаведеног у притвору од 20.10.1997. до 20.11.1997. и временаведеног на издржавању казне од 03.06.2005. до 29.03.2006, а окривљени Д.Н. на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато времеведено у притвору од 20.10.1997. до 20.11.1997. године, док су жалбе окривљеног С.М. и браниоца окривљеног Д.Н. у преосталом делу у односу на ове окривљене одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу у односу на окривљене С.М. и Д.Н., потврђене. Ставом II изреке првостепене пресуде усвајањем жалбе браниоца окривљеног Б.Ч. преиначена је првостепена пресуда у односу на окривљеног Б.Ч. и исти је применом одредбе члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело тешкра крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ. Трошкови кривичног поступка и паушала у том делу пали су на терет буџетских средстава суда а оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу. Ставом III изреке првостепене пресуде одбачена је као недозвољена жалба Основног јавног тужиоца у Пожаревцу, изјављена против првостепене пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 12/10 од 14.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1321/13 од 27.05.2014. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Н., адв. мр. М.Р., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачке 1) и 3), с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи и окривљеног ослободи одговорности. Предлаже да првостепени суд или Врховни касациони суд у смислу одредбе члана 488. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адв. мр. М.Р., је неблагоприятен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с`обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а, којим су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета - доставнице за лично достављање писмена се утврђује да је окривљени Д.Н. правноснажну пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1321/13 од 27.05.2014. године примио дана 16.07.2014. године, а бранилац је захтев за заштиту законитости поднео Врховном касационом суду, преко Основног суда у Петровцу на Млави дана 09.11.2015. године.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног Д.Н. захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда поднео дана 09.11.2015. године по протеку законом прописаног рока од 30 дана (члан 485. став 4. ЗКП-а) од дана достављања правноснажне пресуде окривљеном, то је захтев за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, неблаговремен.

С тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**